

N:o 106.

Af herr **P. Norberg**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om sådan ändring af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, att vägunderhållsskyldigheten af staten öfvertages.

De upprepade motioner om ändring i nu gällande väglag, som vid senaste riksdagar förekommit, ha visat nogsam, huru otillfredsställande och litet motsvarande de väghållningsskyldiges önskningsar densamma är.

Det invecklade maskineri, de dyrbara förvaltningskostnaderna och framför allt den ojämnhet, hvarmed underhållsbördan träffa de väghållningsskyldige inom olika delar af landet, äro utan tvifvel de kändbaraste olägenheterna.

Jemtlands län torde i detta hänseende vara det sämst lottade; glest befolkadt, stort till arealen, inga stora skattdragare eller betydligare skatteobjekt, är det ju gifvet, att vägunderhållsskyldigheten der skall blifva öfver höfvan tryckande. Frånvaron af något utveckladt jernvägsnät medför helt naturligt, att landsvägarne der mer än annorstädes måste anlitas till forsling af gods och varor, något, som bidrar till stark slitning af vägen och förökad underhållskostnad. Särskildt för invånarne i gränssocknarna kommer härtill underhållet af de långa utfartsvägarne till Norge, hvilka genomlöpa stora öde trakter och ofta för de väghållningsskyldige nödvändiggora långa resor af ända till 5 à 6 mil för lagningen af sina respektive vägstycken. Ungefär enahanda förhållanden, om också ej så skarpt framträdande, torde nog råda inom större delen af nordliga Sverige.

Frågar man sig, huru missförhållandena i vägbördans fördelning inom dessa nu nämnda delar af landet i jämförelse med öfriga landet

skola kunna afhjelpas framställer sig såsom det naturligaste svaret det, att staten bör öfvertaga underhållet af allmänna vägarna för hela riket och låta kostnaden därför bestridas af statsmedel. Endast på detta sätt skall en fullt rättvis fördelning af denna skattebörda, som ju djupare sedt blott afser fyllandet af ett statsändamål, kunna rättvist och jemnt fördelas på de väghållningsskyldige efter hvars och ens förmåga att bära denna börda.

Med ett väl afvägdt entreprenadsystem, der frivillig öfverenskom- melse eljest ej kan träffas om vägunderhållet, skall detta säkerligen kunna ställas lika billigt, ja till och med billigare, i statens hand som under nuvarande förhållanden. Sålunda har i Norge norska staten öfver- tagit underhållet af en stor del af de allmänna vägarna, och har allmän belåtenhet med denna åtgärd försports.

På grund af hvad jag nu anfört vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i nu gällande väglag, att vägunderhållsskyldigheten skall af staten öfvertagas och med statsmedel bestridas.

Stockholm den 27 januari 1899.

P. Norberg.

I motionens syfte instämma:

O. Walter.

J. Bromée.